

۲۰۲۰ / ۰۳ / ۲۸

حمید انوری

"صحبت از موسی و عیسی و محمد نابجاست"

اینجا افغانستان است!

در افغانستان کنونی، دیرپست آدمیت مرده است. مسلمان و هندو، عیسوی و موسوی را، بدون تفریق می کُشدند. اینجا سخن از مسلمان و هندو نیست، سخن از سبک و معبد و درمسال نیست. سخن از مسجد و دیر و کُنشت نیست. اینجا دیرپست که انسانیت و افغانیت هر دو مرده اند، اسلامیت را به پیشیزی می فروشند، عبادت واقعی در کشتار خلاق است، افغانیت را دیرپست به لیلام گذاشته اند و در هر کنج و کنار و بیشه و گوشه ای به قیمت گاه سودا میکنند.

اینجا افغانستان است که از چهار گوشه و بیشه دنیا تروریست فرستاده اند و انسانهای بی گناه و بی دفاع را شب و روز قتل عام میکنند و این جنایات وحشتناک را بنام افغان انجام میدهند.

افغانستان کنونی را دستان کثیف بیگانه ها به مسلخ انسانها میدل ساخته است. **چه وقت بیدار می شویم!!!** در مسجد و مدرسه و مکتب کشتار میکنند. در دیر و کُنشت و درمسال کشتار می کنند. نزد این بی خردان جانی قیمت جان انسان برابر است با یک دهان نسوار پاکستانی، یک دستمال سر ایرانی، یک چهلتنار عربی، یک مشت درهم و دینار و تومان و کلدار و دالر و ...

مردم دربند کشیده شده افغانستان به مسلمان کُشی دیرپست عادت کرده اند، چه بسیار افغانهای مسلمان که از جور و جفا و ظلم و دغای "فرستادگان خدا"، تغییر تابعیت و یا هم تغییر دین دادند و بار و بستره بستند و کشتور آبائی و دوست داشتنی شانرا ترک کردند.

اینجا "جنگل را بیابان میکنند"، اینجا "صحبت از عیسی و موسی و محمد نابجاست"، قرن جنایت و رزالت، قرن تفتین و توطئه، قرن تقلب و مردم فریبی، قرن مرگ انسانیت است.

اینجا دگر صحبت از دین و مذهب و طریقه نیست. هموطنان شریف هندو و سبک ما را که به خوب و بد و دین و مذهب و روش و طریقه شما تروریستان اسلامی و به درهم و دینار و دالر و کلدار شما کاری نداشتند و

ضرر شان به یک پشه هم نه رسیده است، در عبادتگاه شان که «گوردوارا» نام دارد، در قلب کابل بی در و دروازه، وحشیانه کشتار کردید و زیر ردای داعش پنهان شدید!

ای دجالان بی خرد، ای مزدوران بیگانه، ای جانیان نفرت انگیز قرن که گاهی به نام طالب وارد معرکه می شوید، گاهی به نام القاعده و داعش، گاهی سر از یخن قاق و نکتائی می کشید و می شوید الفایده و سازش، گاهی سر از ماسکو بیرون می کنید و گهی دوحه و... و چهار بی کار و بی روزگار را گرد تان جمع می کنید و شکم های پندیده تانرا نوازش می دهید، بدانید که مردم افغانستان از شما ها سخت نفرت دارند. شماها عاق پدر و مادر هستید!

شما همه سر و ته ای یک کرباس هستید. این بازی های طفلانه را ما دیربست میدانیم، به دستور اربابان خارجی تان کشتار به راه می اندازید و بعد احمد تان انکار میکند و محمود تان مسؤلیت آن ننگ تاریخ، ننگ انسانیت، ننگ افغانیت و ننگ اسلامیت را می پذیرد. ننگ تان باد!

هموطنان شریف هندو و سیک ما، بی آزارترین، نجیب ترین و مهربان ترین هموطنان ما هستند و همیشه در غم و شادی ما شریک بوده اند، اما شماها تروریستان بی همه چیز به دستور اربابان خارجی تان، چنان یک فاجعه دردناک و جنایت عظیم را براه انداختید که انسان شرم می کند از انسانیت خود، از افغانیت خود و از اسلامیت خود. چه خوب اسلامیت تانرا به نمایش گذاشتید که تاریخ نظیر آنرا به یاد ندارد.

چگونه می شود به این هموطنان معصوم، مظلوم، بی گناه و بی دفاع خود تسلیت گفت؟!!

از این هموطنان شریف و نجیب خود حتی نمی توان عفو و بخشش طلبید.

من که دیگر گلویم سخت گرفته است و بغض در گلو پیچیده و اشک در چشمانم حلقه زده است، فقط می توانم آرزو کنم که این جنگ لعنتی زود پایان یابد، اما نه به قیمت آبرو و حیثیت و وقار و شرف هموطنان دربند کشیده شده ما.

هیچ حیوانی به حیوانی نمی دارد روا

آنچه این نامردمان با جان انسان میکنند